

ת"פ 52447/10/21 - מדינת ישראל נגד דוד דרעי

בית משפט השלום בנתניה

ת"פ 52447-10-21 מדינת ישראל נ' דרעי

בפני בעניין:	כבוד השופטת קרן וקסלר המאשימה
נגד	מדינת ישראל
הנאשם	דוד דרעי

גזר דין

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן בביצוע עבירה של חבלה חמורה לפי סעיף 333 בחוק העונשין, תשל"ז-1977. הודאת הנאשם ניתנה לאחר שנשמעה פרשת התביעה והחלה פרשת ההגנה, במסגרת הסדר דיוני שהתגבש בין הצדדים, לפיו יתקבל תסקיר שירות המבחן בעניינו של הנאשם טרם הטיעונים לעונש. הצדדים לא הגיעו להסכמה בעניין העונש הראוי לנאשם וכל צד טען כראות עיניו.

כתב האישום המתוקן

2. בהתאם לאמור בכתב האישום המתוקן, ביום שבת, 9.1.2021, בסמוך לשעה 10:44, יצא המתלון מביתו כשבידו מגב, על מנת לגרוף פסולת, שהושלכה על המדרכה הסמוכה לביתו לעבר בית השכנים - שם מתגוררת ל', בת זוגו של הנאשם, יחד עם בנה הקטין יליד 2004 (להלן: **הקטין**). משהבחין בו הנאשם, החלו השניים להתווכח ולדחוף אחד את השני וחרף ניסיונותיה של ל' להפריד ביניהם, תקף הנאשם את המתלון בכך שהכה בו באגרוף בפניו והפיל אותו על גדר הבית. בהמשך לכך, הגיע הקטין למקום, נטל זכוכית וניגש לעבר המתלון, אך הורחק על ידי ל', שלקחה ממנו את הבקבוק, אולם מיד לאחר מכן הוא רץ לעבר המתלון, חנק אותו מאחור והפיל אותו על הארץ. שכנים שהגיעו למקום ניסו אף הם להפריד בין המתלון לנאשם. בשלב מסוים, בעת שהמתלון קם מהרצפה, הנאשם דחף אותו והיכה בו שוב בשני אגרופים. כתוצאה מכך נגרמו למתלון חבלות בדמות שברים בקיר לטרלי קדמי של סינוס מקסילרי שמאל ובקיר אינפו-ליטרלי של הארובה השמאלית והמטומה נרחבת עם אויר בלחי שמאל שבעטין נזקק לטיפול רפואי.

ראיות לעונש

3. במהלך ניהול ההוכחות הוגשו מסמכים רפואיים מהמרכז הרפואי מאיר, המלמדים על החבלות שנגרמו למתלון, כמתואר בכתב האישום. המתלון שוחרר לביתו עוד באותו היום, אולם שבוע לאחר האירוע אושפז

לצורך ביצוע הליך רדוקציה סגורה לתיקון א-סימטריה קלה בפנים (ת/1-6).

4. במועד הטיעונים לעונש העיד המתלונן והוגש תצהיר נפגע עבירה מטעמו (ט/1). המתלונן הצהיר כי כתוצאה מהאירוע הוא נאלץ להיעדר מעבודתו כחודש ימים, הוא סובל מחוסר תחושה בלסת עליונה מצד שמאל, לחץ בעיניים וירידה בראייה. בנוסף, חווה פגיעה נפשית, שכן האירוע התרחש בנוכחות אשתו ובנותיו, הוא סובל מצער נפשי עמוק, דיכאון, חוסר שקט, חרדות, נדודי שינה וזיעה קרה והינו נוטל כדורי מרשם על מנת לחזור לתפקוד. עוד הצהיר המתלונן, כי בתו, שהייתה בת כ-5, סובלת מאז האירוע מרעידות, היא צורחת מתוך שינה, בוכה ללא הפסקה וסובלת מהרטבות לילה. היא מטופלת על ידי פסיכולוגית בבית הספר ועדיין מקבלת טיפול נפשי, לרבות שיחות תקופתיות. הילדה הנוספת, כבת 7, אינה מוכנה להישאר לבד בבית ללא נוכחות ההורים. הבנות הגדולות יותר, בנות 10 ו-11, חוות חרדות ופחד, אינן מוכנות להישאר לבד בבית ואף בכל יציאה מהבית נדרשת נוכחות ההורים. רעייתו נפגעה פיזית באירוע וסובלת מאז מחרדות וחוסר שינה, כמו גם מתופעות פיזיולוגיות שנגרמו כתוצאה מלחץ נפשי.

תסקיר שירות המבחן

5. תסקיר מיום 2.2.2023 התייחס לתולדות חייו של הנאשם. הנאשם בן 51, גרוש ואב לילדה. הוא נעדר הרשעות קודמות או תיקים נוספים. בהתייחסותו לעבירה תאר, שהמתלונן היה תחת השפעת אלכוהול, השליך אשפה לגינת ביתו, צעק וקילל אותו. הוויכוח ביניהם הסלים עד לתקיפה כמתואר בכתב האישום. הנאשם מצר על התנהגותו, ביטא אמפתיה כלפי המתלונן והוא מבין שנהג באופן פסול. בצד זאת, הוא התקשה להכיר באופן מלא בחלקו האלים בעבירה ובמידה מסוימת סבור שהתנהגות זו נכפתה עליו נוכח התנהלות המתלונן. בסיכום האבחון התרשם שירות המבחן, שהנאשם מאופיין בתפקוד יציב ונורמטיבי, בעיקר בפן התעסוקתי. הוא אינו בעל דפוסים אלימים קבועים וניכר שמעורבותו בעבירה משקפת הפעלת שיקול דעת מוטעה וקושי ממוקד בניהול כעסיו ובוויסות רגשותיו, שהביאו אותו להגיב באופן אלים ואימפולסיבי. מהערכת מסוכנות שנערכה לנאשם, נמצא כי הסיכון להישנות התנהגות אלימה הוא נמוך. לאור כלל האמור, סבור שירות המבחן כי ניתן לשקול בחיוב באפיק ענישה קונקרטי שיקומית בדרך של הטלת צו של"צ בהיקף של 250 שעות ופיצוי למתלונן.

תמצית טיעוני הצדדים

6. ב"כ המאשימה עמדה על הערכים המוגנים, שנפגעו ממעשיו של הנאשם ועל נסיבות ביצוע העבירות, תוך שהפנתה לפסיקה שהביעה מורת רוח מאירועים מסוג זה, המבטאים את הקלות הבלתי נסבלת בנקיטת אלימות כמוצא לפתרון סכסוכים. בטיעוניה, ביקשה שיינתן ביטוי בגזירת העונש לאופן הבריוני בו נהג הנאשם כלפי המתלונן, שכל מבוקשו היה לנקות את הפסולת הסמוכה לביתו, לחומרת הפגיעות שנגרמו למתלונן בפניו וכן לנזקים הנפשיים הנובעים מכך. בהתחשב בנסיבות אלה, לאחר שתמכה עמדתה בפסיקה, נטען כי מתחם העונש ההולם נע בין 12 ל-36 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. אשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה, להשקפתה, על אף שהנאשם הודה בביצוע העבירה, אין לזקוף לזכותו את החיסכון בזמן שיפוטי, בשים לב לשלב המאוחר בו הודה, לאחר שנשמעה פרשת התביעה. ביחס להמלצת שירות המבחן, נטען כי אין בה כדי לשקף את חומרת מעשיו של הנאשם, ויש לתת בכורה לשיקולי גמול והרתעת הרבים, נוכח האינטרס הציבורי

במיגור עבירות האלימות. עוד הטעימה, כי התסקיר אינו "חיובי לחלוטין", הואיל והנאשם אינו מכיר באופן מלא בחלקו במעשים וכן שלל נזקקות טיפולית. על אף האמור, ובשים לב לעברו הנקי של הנאשם, ביקשה להטיל עליו עונש מאסר בתחתית המתחם, כך שיושת על הנאשם מאסר בפועל לתקופה בת 12 חודשים לצד מאסר מותנה, קנס ופיצוי כספי.

7. מנגד, ביקשה ב"כ הנאשם לתת משקל להתנהגותו של המתלונן במהלך האירוע ולתרומתו להסלמת האלימות. בטיעוניה עמדה על אופיו הנורמטיבי של הנאשם וחריגות האירוע המתואר בכתב האישום לחייו, כפי שעולה גם מתסקיר שירות המבחן; ביקשה לזקוף לזכותו של הנאשם את הודייתו בכתב האישום והבעת החרטה מצדו, תוך שהדגישה, כי היעדרותו מהעבודה בשל ריצוי עונש מאסר עלולה לפגוע בנאשם מבחינה כלכלית ולמנוע ממנו לסייע לאמו בת ה-85 ולפרנס את בתו הקטינה. בנסיבות הללו סבורה ב"כ הנאשם, שיש לאמץ את המלצת שירות המבחן והטיל על הנאשם ענישה קונקרטיה שיקומית בדרך של ביצוע צו של"צ ופיצוי למתלונן.

8. הנאשם בדברו האחרון לעונש הביע צער על המעשים שבוצעו והתנצל בפני המתלונן. לדבריו, הוא מנהל חיים נורמטיביים, מסייע ומפרנס את אמו המבוגרת, המתגוררת עמו ומהווה משענת כלכלית לאחותו מאז שאביו נפטר. עוד שיתף הנאשם, כי הוא עובד כנהג משאית כ-30 שנה, כך שמדי יום ביומו הוא חשוף למריבות בכביש ועם זאת מעולם לא היה מעורב בהתנהגות אלימה כלשהי, כך שהמקרה מושא כתב האישום הינו חריג ואינו מאפיין את התנהלותו.

מתחם העונש ההולם

9. בהתאם לסעיפים 40ג ו-40ט בחוק, גזירת הדין תיעשה בהתאם לעיקרון ההלימה, קרי, קיומו של יחס הולם בין חומרת המעשה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש, תוך התחשבות בערכים החברתיים שנפגעו, במידת הפגיעה בהם, בפסיקה הנוהגת ובמכלול הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

10. עבירות אלימות ובכללן עבירה של גרימת חבלה חמורה, טומנות בחובן פגיעה בערכים מוגנים של שמירה על שלמות הגוף והנפש והזכות לתחושת ביטחון אישי. בית המשפט העליון שב וקבע כי יש להעביר מסר המגנה התנהגות אלימות ולהטיל ענישה הולמת על מי שבוחר לפתור סכסוכים באלימות ובכוח הזרוע (ע"פ 8991/10 יעקב מכבי נגד מדינת ישראל (27.10.2011); ע"פ 7645/20 כהן נ' מדינת ישראל (18.11.2020); רע"פ 3681/19 שבתאי נ' מדינת ישראל (13.06.2019)).

11. על מדיניות הענישה הנהוגה ניתן ללמוד מפסקי הדין הבאים, העוסקים בנסיבות הדומות לענייננו, בשינויים המחויבים:

א. רע"פ 9177/20 אלזאם נ' מדינת ישראל (26.1.2021) : המבקש הודה והורשע בעבירה של חבלה חמורה, בכך שהכה קטין מכת אגרוף בפניו. כתוצאה מעוצמת המכה המתלונן נפל ארצה, ונגרמו לו, בין היתר,

שבר ברצפת ארובת העין ודימומים שונים, אשר בגינם נזקק לאשפוז. בית המשפט השלום קבע מתחם עונש הולם הנע בין 6 ל- 15 חודשי מאסר בפועל לצד רכיבי ענישה נוספים ומצא לחרוג ממתחם העונש ההולם משיקולי שיקום כך שהושת על הנאשם מאסר מותנה לצד רכיבי ענישה נוספים. ערעור ובקשת רשות ערעור נדחו.

ב. רע"פ 7377/18 **חולדוקוב נ' מדינת ישראל** (15.11.2018): המבקש הורשע על פי הודאתו בעבירה של חבלה חמורה בכך שבעת שעבד כמאבטח בפאב תקף, בצוותא עם אחר, שני מבלים שהגיעו למקום ולא נענו להנחיותיו. את המתלונן האחד היכו בכל גופו, והוסיפו להכותו לאחר שנפל ארצה, בעטו בו בכל חלקי גופו, לרבות בפניו, וכן דרכו עליו, תוך שהם גורמים לו חבלות ושברים. המתלונן השני יצא מהפאב ומעד, אז החלו השנים להכותו ולבעוט בו בעודו שרוע על הקרקע וגרמו לו לשבר ללא תזוזה בזווית הלסת. בית משפט השלום קבע מתחם הנע בין מספר חודשי מאסר שיכול שירוצו בעבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר, ועל הנאשם בעל עבר פלילי, שהוגש בעניינו תסקיר חיובי הושתו 6 חודשי מאסר שיינשאו בעבודות שירות. ערעור ובקשת רשות ערעור נדחו, תוך שצוין כי העונש שהוטל הוא מקל למדי.

ג. עפ"ג (מרכז) 53895-08-19 **מדינת ישראל נגד קושניר** (10.1.2020): הנאשם הורשע בעבירה של חבלה במזיד ברכב וחבלה חמורה. על רקע ויכוח כספי בין המתלונן לנאשם, נטל הנאשם פטיש גומי קשיח ותקף את המתלונן באמה ובגב וכן ניפץ את השמשה השמאלית של הרכב. כתוצאה מכך נגרם למתלונן שבר באמה. התקבל בעניינו של הנאשם תסקיר חיובי, שהמליץ על טיפול. בית משפט השלום קבע מתחם עונש הולם, הנע בין מאסר קצר שירצה בדרך עבודות שירות לצד ענישה נלווית לבין מאסר לתקופה של 12 חודשיים והטיל על הנאשם מאסר לתקופה בת 7 חודשים בפועל, תוך הפעלת מאסרים על תנאי. ערעור המדינה כנגד קולת העונש נדחה.

ד. עפ"ג (מרכז) 1573-04-19 **סולי בן שטרית ואח' נ' מדינת ישראל** (25.3.2019) - (נסיבותיו חמורות מענייננו): הנאשמים הורשעו על פי הודאתם בעבירות של חבלה חמורה בצוותא חדא והיזק לרכוש במזיד בצוותא חדא. הנאשמים וחמישה אחרים הגיעו למאפייה שבה עובד המתלונן, הכו אותו באגרופים, באמצעות מקל והשליכו לעברו בקבוק. כתוצאה מהמעשים נגרם למתלונן שבר במרפקו ולמאפייה נגרם נזק. בית המשפט קמא קבע כי מתחם הענישה נע בין 8 ל- 30 חודשי מאסר בפועל, השית על הנאשם 1 בעל עבר פלילי עשיר 12 חודשי מאסר בפועל ואילו על נאשמים 2-3 שהיו נעדרי עבר פלילי, 6 חודשי מאסר שיינשאו בעבודות שירות. ערעורים שהוגשו מטעם שני הצדדים נדחו.

ה. עפ"ג 59601-12-16 (מרכז) **מדינת ישראל נ' ירין חזון** (22.1.2017): הנאשם, בעל פאב, הורשע בעבירה של גרימת חבלה חמורה ללקוח ששתה לשוכרה בפאב - שבר בארובת העין, שבר בלסת העליונה ושבר בצוואר הירך, באופן שהצריך ניתוח. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה כנגד קולת עונש השל"צ שהוטל על הנאשם בבית משפט השלום, והשית על הנאשם ארבעה חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, בצד מע"ת ופיצוי למתלונן.

10. עפ"ג (מרכז) 42992-03-18 **מדינת ישראל נ' ברכה** (29.4.2019) : הנאשם, נעדר עבר פלילי, הורשע על פי הודאתו בעבירה של גרימת חבלה חמורה. בהתאם לאמור בכתב האישום, כשבועיים לאחר פטירתה של אמו, נתקל הנאשם במתלון וצעק לעברו "מה אתה אומר על אמא שלי שלא הייתה צלולה?", ומיד לאחר מכן היכה אותו במכת אגרוף בפניו ואף סטר לו. כתוצאה מהתקיפה, נגרמו למתלון חבלות חמורות - שברים באזור ארובת העין ובקירות הסינוס. בית המשפט השלום קבע מתחם עונש ההולם שמתחיל ממאסר על תנאי והשית על הנאשם ענישה בתחתית המתחם. בית המשפט המחוזי קיבל את ערעור המדינה כנגד קולת העונש כך שעונשו של הנאשם הועמד על 4 חודשים לריצוי בדרך של עבודות שירות. יתר רכיבי הענישה נותרו על כנם.

אציין כי עיינתי בפסיקה נוספת אליה הפנתה ב"כ המאשימה: (ת"פ (קריות) 46324-03-14 **מדינת ישראל נ' האיל שאמי** (13.3.2016) ות"פ (רח' 43629-06-21 **מדינת ישראל נ' דוידוב** (4.1.2023) (אושר בעפ"ג (מרכז) 32922-02-23 **דוידוב נ' מדינת ישראל** (24.4.2023)), אולם אני סבורה שהנסיבות המתוארות שם חמורות מענייננו.

12. עוצמת הפגיעה בערכים המוגנים איננה מבוטלת. הנאשם תקף את המתלון במכת אגרוף בשל עניין של מה בכך, ולא התעשת גם כששכנים הגיעו למקום וניסו להרגיע את הרוחות, אלא הכה בו שוב בשני אגרופים. מעשיו של הנאשם גרמו למתלון לנזקים בדמות שברים בפניו, שהצריכו טיפול רפואי, כעולה מהמסמכים הרפואיים, ובוודאי שהיו כרוכים בסבל נפשי ובכאב. כמו כן, אין להתעלם מהפגיעה בבנותיו הצעירות של המתלון שהיו עדות לאירוע, ובעניין זה אין אלא להפנות לדברי רעיית הנאשם בפרוטוקול הדיון מיום 20.6.2022 שתיארה את הבהלה שאחזה בבנות, שחזו באביהן נכנס לבית פצוע ומדמם. חרף האמור, ומבלי להקל ולו מעט בחומרת הפגיעה שנגרמה למתלון ולמשפחתו, התרשמתי שהמתלון הגזים מעט בתיאוריו בתצהיר ועל אף שניתנה לו הזדמנות לעשות כן, לא הגישו מסמכים התומכים בטענות לטיפול רפואי ורגשי שניתנו לו ולבנות משפחתו. עוד יש לצין בהקשר זה, כי הטענות להיעדרות בת חודש מהעבודה ולפגיעה בראיה, אף הן לא גובו במסמכים ולכאורה גם אינן עולות בקנה אחד עם האמור בתעודות הרפואיות שהוגשו. ושוב- אין באמור כדי להמעיט בפגיעה הקשה שנגרמה למתלון, כפי שעולה מהראיות.

לקולה שקלתי, כי אין מדובר שתוכן מצדו של הנאשם, אלא אירוע ספונטני.

עוד מצאתי לייחס משקל מסוים לקולה להתנהגותו של המתלון במהלך האירוע ולכך שאף הפעיל אלימות כלפי הנאשם, אם כי קלה (דחיפה).

13. לאור כל האמור ובהתחשב בנסיבות ביצוע העבירות, ובשים לב למידת הפגיעה בערכים המוגנים ובמדיניות הענישה הנהוגה, מצאתי לקבוע את מתחם העונש ההולם כנע בין מספר חודשים שיכול וירוצו בעבודות שירות ועד 14 חודשי מאסר בפועל לצד רכיבי ענישה נוספים.

גזירת העונש בגדרי מתחם הענישה

14. לקחתי בגדר שיקולי את הודאתו של הנאשם בכתב אישום מתוקן, על אף שניתנה לאחר שהסתיימה פרשת

התביעה, המלמדת על נטילת אחריות ואשר חסכה בזמן שיפוטי; את עברו הנקי של הנאשם; את הזמן שחלף מאז ביצוע העבירה (שנתיים וחצי), שבמהלכו לא הסתבך הנאשם שוב; את נסיבותיו האישיות של הנאשם, לרבות מצבו הכלכלי ואת היותו מפרנס היחיד המהווה משענת תומכת לבני משפחתו.

15. עוד נתתי דעתי להערכת המסוכנות שביצע שירות המבחן, שמצאה כי הסיכון להישנות התנהגות אלימה מצדו של הנאשם הינו נמוך. שירות המבחן סבור, שהנאשם אינו מאופיין בדפוסים אלימים, האירוע חריג לאורחותיו ונראה שמדובר באירוע בודד. על פי האמור בתסקיר, הנאשם ניסה לפנות למתלונן בכדי להתנצל בפניו, עוד בטרם החל ההליך הפלילי כנגדו, אך המתלונן לא היה מעוניין בכך. הנאשם הביע חרטה על מעשיו ושב והתנצל בפני המתלונן שנכח בדיון.

לפיכך, אני סבורה כי יש למקם את עונשו של הנאשם בתחתית המתחם.

התוצאה היא שאני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. ארבעה חודשי מאסר בפועל.

עונש המאסר יינשא בעבודות שירות, החל מיום 11.7.2023 (או במועד אחר שיקבע הממונה על עבודות השירות). על הנאשם להתייצב במשרדי הממונה על עבודות השירות בשב"ס - יחידת ברקאי, ברח' לוחמי בית"ר 6 בעיר רמלה, באותו מועד בשעה 08:00. הנאשם מוזתר כי עליו לקיים את הוראות הממונה על עבודות השירות, אחרת יכול שיופקע העונש כך שירצה אותו במאסר מאחורי סורג ובריח;

ב. שלושה חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם, אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים עבירת אלימות מסוג עוון ועבירת איומים;

ג. שישה חודשי מאסר אותם לא ירצה הנאשם, אלא אם יעבור בתוך שלוש שנים עבירת אלימות מסוג פשע;

ד. פיצוי בסך 5,000 ₪ למתלונן, הפיצוי ישולם ב-5 תשלומים שווים ורצופים, החל מיום 10.8.2023 ובכל 10 לחודש. לא ישולם אחד מהתשלומים במועד, תעמוד יתרת הקנס לפירעון מדי.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, א' סיוון תשפ"ג, 21 מאי 2023, בנוכחות הצדדים.

